

BASIN BÜLTENİ
MUSTAFA SALİM AKTUĞ
‘HIÇLIK KALANA DEK’
RESİM SERGİSİ
Atlas Sanat Galerisi

Cinnah Cad. 19/1 Çankaya Ankara

T: +90 312 468 59 04 E: atlassanat@gmail.com www.atlassanat.com

17 Nisan-21 Haziran 2019

Resimlerinde soyut anlatım dilini seçen Mustafa Salim Aktuğ, son resim serisini “Hiçlik Kalana Dek” adı altında sergiliyor. Bir anlamda bu resimlere soyutun soyutu diyebiliriz. Resimler öz ve biçim olarak doğa görünülerinden resimsel referans almaktan uzak, metafizik düşüncenin görselleşmesinin sonucunu vermektedir. En aza indirgenmiş renk ve titreşimleri andıran tuval yüzeyindeki boyasal işlemler varoluş ve yokoluş arasındaki “hiçlik” arayışının tutunma çabasıdır. Sanatçının amacı resim yüzeyindeki anlatım öğelerini, bu amaç doğrultusunda en aza indirmeye çalışmaktadır. Asıl olan resmin temsil sorununu hikayecilikten sıyrıp tümüyle onun varoluş gerçekliğini ortaya çıkarmadır. Burada düşün adamlarının yol göstericiliği kadar soyut ressamların da yol göstericiliği sanatçının bu anlayışının gelişmesinde önemli rol oynar. Resmin gösterdiği, temsil ettiği kendidir, renktir. Onun yarattığı görsel derinliktir, espastır kısaca.

Hiçlik kavramının sanatta insanın sonunu temsil eden bir düzenleme olarak vurgulandığıyla sıkça karşılaşıyoruz. “Hiçlik” var olmama durumu, var olmaktan çıkmak ya da varoluş öncesi ve sonrası hiçliğe geri dönmek olarak anlatılabilir. Düşünsel boyutta hiçliği tartışmaya açan düşünürleri gözden geçirmek gerekirse; Antik Yunan

düşüncesinde hiçlik kavramı, varlık kavramıyla tam bir karşıtlık içinde düşünülürdü. Parmenides hiçliği, “var olan vardır” ve varolmayan yoktur” şeklinde ifade etmiştir. Ardından Gergias “yokluk”un “var” olduğunu öne sürer. Platon ise “yokluğun belli bir gerçekliğe sahip olduğunu” iddia eder. Parmenides’in düşüncelerine karşı bir eleştiri ortaya koyar. Pascal’da hiçlik, her şeyin, içinden çıktığı ortamdır. “Bütün şeyler hiçlikten çıkar ve sonsuza varır. “Descartes’a göre hiçlik, pozitif ögenin, Tanrı fikrinin karşıtıdır ve insan bu iki ögenin ortası gibidir. Yani üstün varlık ile yokluk arasında bir yere insanı yerleştirir. Hegel’e göre “düşüncenin başlangıç noktası, nesne değil, mantıksal ilke olarak ele alınan varlık” olarak kabul edilir. “Bu varlık salt soyutlamadır, böyle olduğu için mutlak negatifliktir ve bu negatiflik yine dolaysızlığı içinde ele alınacak olursa hiçliktir. Heidegger, hiçlik kavramını “yokluk”tan ayırarak onun “varlık” sorununa sıkıca bağlı olduğunu iddia eder. Nietzsche, önceki kuşaklardan kalma değerleri sistemli biçimde reddeder. Ona göre hiçlik, yüksek ideallerin değerlerini yitirmelerinden kaynaklanan olumsuz düşünsel bir tutum olarak görülür. Onu üst bir değer olarak görür. Sartre ise, hiçliği insanın kendisinde arar. İnsan, hiçliği dünyaya getiren varlıktır. “Bir yandan hiçlik yoktur, öte yandan düşüncemizce ortaya konur”.

Yapılan resim çalışmalarına bu doğrultularda bakmak ve onları konumlandırmak mümkün olmaktadır. Bütün renkleri içerdiği halde renk olmayan beyazın ağırlıklı olarak kullanıldığı resimlerde beyaz, içselliğin varlığa dönüşmüş görünümü içinde saflığı, temizliği ifade eder ve resmin nesnesiz temsilini sunan bir simgeye dönüşür.

Mustafa Salim Aktuğ 1961 yılında Trabzon-Akçaabat'ta doğdu. 1982'de Gazi Yüksek Öğretmen Okulu Resim Bölümü'nü bitirdi. Daha sonra Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde Yüksek Lisans ve Sanatta Yeterlik eğitimini tamamladı. Aktuğ, 1987'den beri bu bölümde görev yapmaktadır. Yurtiçi ve dışında çok sayıda sergiye katılmış, alanında on bir adet ödüle layık görülmüştür. Genelde seri halde ürettiği yapıtlarıyla sergilerini gerçekleştirmektedir. 17 Nisan-21 Haziran 2019 tarihleri arasında “Hiçlik Kalana Dek” ismini taşıyan, Ankara’da Atlas Sanat Galerisi’nde izlenime sunulan bu sergi, sanatçının yirmibirinci kişisel sergisidir.